

III. BÖLÜM-ÇALIŞMA YAPILAN BÖLGE HAKKINDA

3.Sinop Genel Özellikleri

3.1 Karadeniz Bölgesi

Karadeniz Bölgesi, ismini Karadeniz'den alan, Sakarya Ovası'nın doğusundan Gürcistan sınırına kadar uzanan Türkiye'nin yedi coğrafi bölgesinden biridir. Türkiye'deki bölgeler arasında büyüklük bakımından üçüncü sırada yer almaktadır.

Harita 1: Karadeniz Bölgesi

3.1.1 Coğrafi Alan ve Nüfus

Doğuda Gürcistan sınırından batıda Adapazarı Ovası'nın (Akova) doğusuna kadar 1.000 km boyunca uzanan Karadeniz Bölgesi'nin güney sınırı Kuzey Anadolu Dağları'nın güney yamaçlarından geçer. Doğuda Gürcistan, güneyde Doğu Anadolu ve İç Anadolu, batıda Marmara Bölgeleriyle çevrilen bölgenin kuzeyinde de Karadeniz yer alır. Genişliği 100-200 km arasında değişen bölgenin yüzölçümü 141.000 km²'yi bulur. Karadeniz Bölgesi bu yüzölçümüyle Türkiye topraklarının yaklaşık yüzde 18'ini kaplar. Rize, Trabzon, Bayburt, Giresun, Ordu, Samsun, Amasya, Sinop, Kastamonu, Zonguldak ve Bolu illerinin tüm toprakları Karadeniz Bölgesi'nin sınırları içindedir. En büyük ve gelişmiş şehri 1.228.959 kişilik toplam nüfusuyla Samsun ilidir. Bölgenin nüfusu 2000 sayımına göre 8.4 milyondur. Nüfus yoğunluğu Km²'ye 59 kişidir. Bölge halkının yüzde 70'ini aşan bölümü kırsal yörelerdeki yerleşim yerlerinde, yüzde 30'a yakın bölümü de nüfusu 10 bini aşan 72 kentte yaşar.

3.1.2 İklim ve Bitki Örtüsü

Bölgenin doğal yapısını büyük ölçüde belirleyen Kuzey Anadolu Dağları, iklim ve bitki örtüsü açısından kıyı ile iç kesimler arasında önemli farklılıkların ortaya çıkmasına yol açar. Deniz etkisiyle kıyı kesimi ılıman ve nemlidir. Dağ sıralarının arasında yer alan iç kesimlerde ise kara ikliminin etkisi görülür. Kıyı kesiminin genellikle ılık ve yağışlı olmasına karşın iç kesimlerde yazlar sıcak ve kurak, kışlar soğuk ve yağışlı geçer. Karadeniz Bölgesi'nin iç kesimlerinde mevsimler arasındaki sıcaklık farkları birden artar, yağışlar ise azalır. Kıyı dağlarının ardında yer alan kesimlerde yıllık ortalama yağış miktarı genellikle 500 milimetrenin altındadır. İç kesimlerde kar yağışlı gün sayısı yılda ortalama 20 dolayındadır.

Karadeniz Bölgesi'nin çeşitli kesimleri arasında iklim farklılıkları olduğu gibi doğal bitki örtüsünün yayılışı açısından da farklılıklar vardır. Kıyı dağlarının Karadeniz'e bakan yamaçları ülkemizin orman açısından en zengin alanıdır. Bu ormanlar bazı kesimlerde yerini yalancı maki topluluklarına, bazı kesimlerde de çay ve fındık bahçelerine bırakır. Bu dağların orta yükseklikteki kesimleri geniş yapraklı ağaçlardan, yüksek kesimleri ise iğne yapraklı ağaçlardan oluşan gür ormanlarla örtülüdür. Ormanların sona erdiği yüksek kesimlerde Alp tipi çayırlar yer alır. Karadeniz Bölgesi'nin iç kesiminden Doğu Anadolu Bölgesi'ne doğru alçalan kesimlerin doğal bitki örtüsü bozkır (step) görünümündedir.

3.1.3 Akarsu-Göl-Ada

Akarsu kaynakları bakımından en zengin bölgelerimizden biri olan Karadeniz Bölgesi'nden çıkan sular Karadeniz'e dökülür. Türkiye sınırları içinde doğan ve gene ülke sınırları içinde denize ulaşan en uzun akarsu olan Kızılırmak, bölgenin Orta Karadeniz bölümü kıyısında denize dökülür. Kızılırmak'tan başka Karadeniz Bölgesi'nden kaynaklanan suları toplayan başlıca akarsular Çoruh Irmağı, Harşit (Doğankent) Çayı, Yeşilirmak, Filyos Çayı ve Sakarya Irmağı'dır. Çoruh Irmağı Gürcistan topraklarında, Sakarya Irmağı da Marmara Bölgesi sınırları içinde denize dökülür.

Karadeniz Bölgesi sınırları içinde birçok doğal ve yapay göl vardır. Başlıca doğal göller Tortum, Ladik, Çağa, Melen (Efteni) ve Abant gölleridir. Çarşamba Ovası'ndaki Simenlik (Simenit) Gölü ve Akgöl ile Bafra Ovası'ndaki Uzun, Balık, Liman ve Karaboğaz gölleri birer delta golüdür. Doğu Karadeniz Dağları'nın yüksek kesimlerinde buzul aşındırması sonucunda oluşmuş çok sayıda buzylağı (sirk) gölü vardır. Bölge sınırları içindeki başlıca yapay göller

Almus, Suat Uğurlu, Hasan Uğurlu, Karaçomak, Hasanlar, Sarıyar ve Gökçekaya baraj gölleridir.

Karadeniz Bölgesi kıyıları açığında Giresun Adası dışında önemli bir ada yoktur. Bölge kıyıları, denize kıyısı olan öteki bölge kıyılarına oranla daha az girintili çıkıntılıdır. Bu kıyıda en dikkat çekici çıkıntı Sinop Yarımadası'dır. Yarımadanın kuzeybatı ucunda yer alan İnceburun, Anadolu'nun en kuzey noktasıdır.

3.1.4 Ekonomi ve Sanayi

Karadeniz Bölgesi'nde yaşayan halkın büyük bölümü geçimini tarımdan sağlar. Doğu ve Orta Karadeniz bölümlerinde tarımsal üretim ve tarıma dayalı ticaret yaygınken Batı Karadeniz bölümünde tarımın yanı sıra sanayi de ağırlık kazanır.

Karadeniz Bölgesi'nin tanıtıcı bitkisel ürünü çay, fındık ve mısırdır. Ülkemizde çay yalnızca Doğu Karadeniz bölümünün kıyı kesiminde yetişir. Bölgenin doğu ve batısındaki kıyı kesimlerinde yaygın olarak üretilen fındık, Türkiye'nin dış ülkelere sattığı başlıca tarımsal ürünler arasında yer alır. Bölgede yetiştirilen öteki tarla bitkileri şekerpancarı, patates, arpa, pirinç, soğan, ayçiçeği ve kendirdir. Eskiden yaygın olan tütün üretimi önemini yitirmektedir. Yetiştirilen başlıca meyveler elma ve armut; sebzeler ise domates, lahana, salatalık, fasulye ve pırasadır. Miktarı az olmakla birlikte bölgenin doğu kıyısında mandalina, portakal ve limon da yetiştirilir.

Karadeniz Bölgesi hayvancılığında sığırcılık başta gelir. Yaygın olarak yetiştirilen bir başka büyükbaş hayvan çeşidi de mandadır. Bunların yanı sıra küçükbaş hayvan da yetiştirilen bölgede tavukçuluk ve arıcılık da önem taşır. Karadeniz Bölgesi'nde nitelikli bal üretimi de oldukça fazla miktarda yapılır. Balık ve orman ürünleri azımsanmayacak düzeyde önem taşıyan gelir kaynaklarındandır. Bölgenin en ünlü deniz ürünü hamsidir. Bölgedeki ormanlardan önemli miktarda kerestelik tomruk elde edilir.

Karadeniz Bölgesi'nde yaygın olan sanayi kuruluşları tarımsal ürünlerin işlenmesi amacıyla kurulan tesislerdir. Bunlar; çay, fındık işleme, bitkisel yağ, sigara, şeker, kağıt, süt ürünleri ile deniz ve orman ürünleri fabrikalarıdır. Ağır sanayi tesisleri Batı Karadeniz bölümünde yer alır. Karabük ve Ereğli'deki demir-çelik tesisleri ile Ereğli-Zonguldak Kömür Havzası'ndan çıkarılan taşkömürünün kullanıldığı (Çatalağzı Termik Santrali) Türkiye ölçeğinde önem taşır. Birçok hidroelektrik santralinin de bulunduğu bölgede yer alan öteki sanayiler çimento ve ateş tuğlası fabrikalarıdır.

3.1.5 Turizm ve Ulaşım

Kıyılarındaki doğal kumsalların, dağlarında değişik yeşillikteki ormanları ve buzul gölleriyle eşsiz doğal güzellikler sunan Karadeniz Bölgesi, yeterince tanınmamasına karşılık turizm ve dağcılık açısından Türkiye'nin en ilginç bölgelerindendir. Doğal bitki ve yabanıl hayvan toplulukları için koruma alanları ayrılmış, alabalık üretme istasyonları kurulmuş olan bölgede eğlenme ve dinlenme olanakları sağlayan birçok orman içi dinlenme yeri vardır. Bunların yanı sıra bölge sınırları içinde üç ulusal park alanı yer alır. Bunlar Trabzon ilindeki Maçka-Altındere Milli Parkı ile Kastamonu ilinin Çankırı iline komşu olduğu yörede bulunan Ilgaz Dağı Milli Parkı ve Bolu ilinin Zonguldak İline komşu olduğu kesimde kurulan Yedigöller Milli Parkı'dır. Maçka Altındere Milli Parkı'nın sınırları içinde yer alan Sümela Manastırı her yıl çok sayıda yerli ve yabancı turist tarafından ziyaret edilir.

Eskiden denizyolundan başka ulaşım olanağı olmayan Karadeniz Bölgesi, günümüzde ulaşım olanağı açısından gelişmiş bir düzeydedir. Birçok iskelesi de bulunan bölgenin başlıca limanları Zonguldak, Samsun ve Trabzon kentlerindedir. Karadeniz kıyı yolu, bölgenin kıyı kesiminde yer alan birçok kenti birbirine bağlar. Bu yolun en doğusunda yer alan Sarp sınır kapısı, ülkemiz ile Gürcistan arasındadır. Trabzon, Samsun ve Sinop'ta havaalanları vardır.(tr.wikipedia.org)

3.2 Sinop

3.2.1 Sinop Adı

Sinop adının ilk kez nereden türediği ve son biçimini nasıl aldığı üzerinde çok şeyler söylenmiş, değişik görüşler ileri sürülmüştür. Bu söylenti ve yazılı yorumlar zamanla çoğalmış, birkaç harf değişikliği ile birbirine benzer sözcükler ortaya çıkmıştır.

Sinope Irmak Tanrısı Osopos'un güzeller güzeli kızıdır. Rivayete göre mutlu bir hayatı vardır. Bir gün Tanrılar Tanrısı Zeus Sinope'yi görür ve o anda aşık olur. Zeus Sinope'ye aşkına karşılık her istediğini yapacağını söyler. Korku içindeki genç kız, kendisine dokunmamasını ister sadece. Tanrılar Tanrısı, sözüne sadık kalır ve Sinope'yi alıp en sevdiği yerlerden olan Karadeniz'in cennete benzeyen yemyeşil kıyılarına bırakır. (Yani bugün Sinop ilinin bulunduğu yere)

Bir başka görüş Sinop'un ilk kez Hititçe Sinova adı ile anıldığıdır. Bir başkası; M.Ö. 200 yıllarında yaşayan Skymnos, şiirlerinde Sinop adının Sinope adlı bir Amazon kraliçesinin adından geldiğini dile getirir. Son olarak Suyun göğsü anlamında Farsça (Sine-i âb) dan Sınap şekline çevrilmiş ve böyle konuşulmuş denilmektedir. Sinop adında (S), (I), (N) harfleri bugünkü şekli ile yerlerini korumaktadır.(www.enginaltay.com)

3.2.2 Coğrafi Konumu ve Jeolojik Yapısı

Sinop, Karadeniz kıyı şeridinin kuzeye doğru en çok sivrilerek uzanmış bulunan Boztepe Burnu ve Yarımadası üzerinde kurulmuştur. 41° 12' ve 42° 06' kuzey enlemleri ile 34° 14' ve 35° 26' doğu boylamları arasında yer alır.

İlin yüzölçümü 5862 km² olup il bu yüz ölçümünle %0.8'ini kaplar. Batısı Kastamonu, güneyi Çorum, güneydoğusu Samsun illeri, kuzeyi ise Karadeniz ile çevrilidir. 475 km. uzunluğundaki sınırlarının 300 km.si kara, 175 km.si ise deniz kıyısıdır.

Sinop Burnu'nda (Boztepe) ve Boyabat ilçesi' nin kuzeybatısında volkanik kayalar vardır. Sinop ili genellikle sismik bakımdan aktif bölgeler dışında kalır. Ancak Durağan ve Boyabat ilçeleri I. derece deprem bölgesine girer. Kuzey Anadolu kırık çizgisi üzerinde yer alan Sinop İli genel olarak 4. derece deprem bölgesindedir. İl alanı genellikle II. Jeolojik zaman'da oluşmuştur. Yarımada, volkanik yapıdır.

Sinop Körfezi, karayla önündeki bir adanın birleŖmesi sonucunda oluŖmuŖtur (Tombolo). Sinop  linin kuzeyinde,  ukurbaĖ çevresinde dik yalıylar genellikle ve ters yönde eğimli kırmızı kum ve gre tabakalarından oluŖmuŖtur. Bu kesimde kırılmaların etkileri açıkça görülür. Kıyı dalgaların aŖındırmasıyla gerilemiŖ, k c k bir koy görünümü almıŖtır. Sinop kalesinden liman manzarası görülmeye değerdir (Foto: 1).

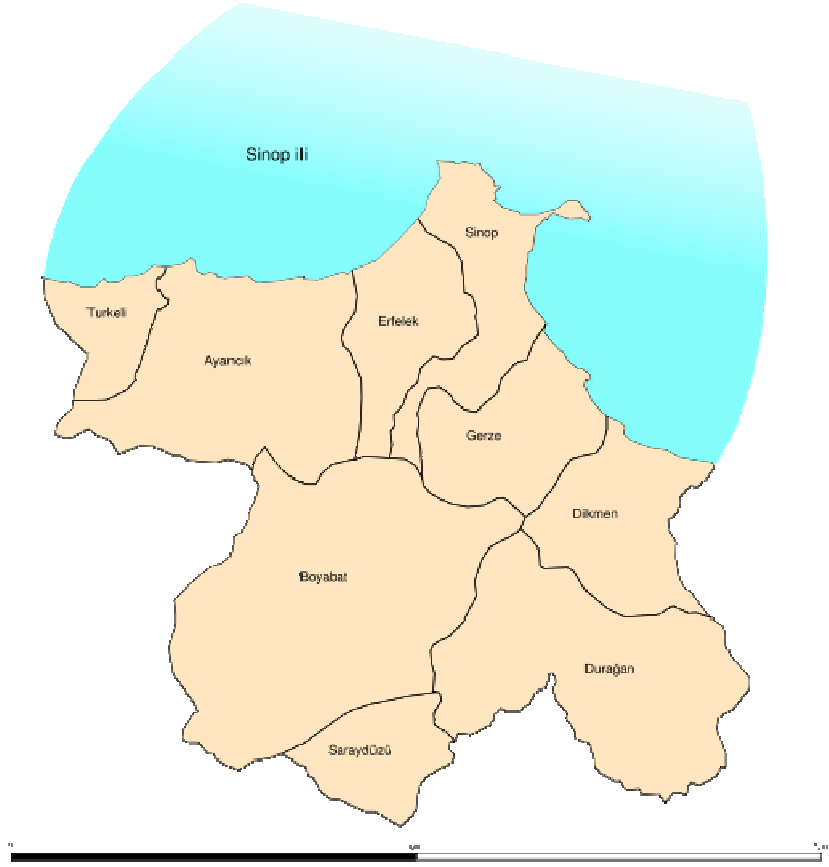
3.2.3 İklim ve Bitki  rt s 

 lde baŖlıca iki iklim karakteri hakimdir. Sahil kuŖaĖında yer alan Merkez, Dikmen, Gerze, Erfelek, Ayancık ve Türkeli ilçelerinde iklim mutedildir. Yılın her mevsiminde yaĖıŖ görülür. Dağların kıyıya paralel olması nedeniyle deniz iklimi içerlere pek giremez. Bu nedenle Boyabat, Durağan ve Saraydüzü İlçelerinde Karadeniz iklimi ile   Anadolu'nun karasal iklimi arasında bir geçit bölgesi iklimi hakimdir. Sahil Ŗerisinde ortalama yaĖıŖ miktarı 679-1077 mm. yaĖıŖlı gün sayısı 97- 128 gün arasındadır. En yüksek sıcaklık 35 derece, en d Ŗ k sıcaklık -8,4 derecedir.   kesimlerde ise ortalama yaĖıŖ 388- 473 mm. yaĖıŖlı gün sayısı 66-87 gün arasındadır. En yüksek sıcaklık 41 derece- en d Ŗ k sıcaklık -10,5 derecedir.

Sinop, her zaman yaĖıŖ aldığından zengin orman ve bitki örtüsüyle kaplıdır. Ormanlar hem zengin, hem de  eŖitlidir.  am, köknar, meŖe, g rge, kayın, diŖbudak, karaağaç ve kavak, baŖlıca ağaç türleridir. Güneye doğru gidildikçe iklim kuraklaŖmaya baŖlar. Bu nedenle, bu kesimde kuzeydeki g r bitki örtüsünün yerini bozkır bitkileri alır.

3.2.4 Sinop İlçeleri- Nüfus ve YerleŖim

Sinop ili ilçeleri: Merkez, Ayancık, Boyabat, Dikmen, Durağan, Erfelek, Gerze, Türkeli ve Saraydüzü'd r.

Harita 2: Sinop İlçeleri

2000 Genel Nüfus Sayımı sonuçlarına göre, Sinop İli'nin toplam nüfusu 227.933'tür.

Nüfus sıralamasına göre ilçeler Boyabat,Durağan,Ayancık,Gerze,Türkeli, Erfelek,Dikmen,Saraydüzü'dür.

Karadeniz sahil şeridindeki Merkez, Ayancık, Gerze ile Türkeli ilçelerinin köylerinde dağınık bir kırsal yerleşme özelliği göze çarpar. İç kısımlardaki Boyabat, Saraydüzü ve Durağan ilçelerinin köylerinde ise toplu yerleşme görülmektedir .

Sinop İlinin yerleşme düzenini; il topraklarının denizle olan doğal ve ekonomik ilişkileri, dağların ve ormanların kümeleniş biçimi belirler. Ekonomik kaynaklarının sınırlı oluşu, iç kısımlarla olan ulaşım bağlantılarının zayıflığı, kıyı kesimdeki yerleşmelerde nüfusun gelişimini olumsuz etkilemektedir.

3.2.5 Sinop Yemekleri

Yöredeki kültürel çeşitlilik beslenme biçimini de etkilemiştir. Beslenmede tahıl ürünleri ağırlıktadır. Yörenin yemekleri; nokul (üzümlü cevizli, kıymalı, yoğurtlu), pilaki, mısır pastası, kaşık çıkartması (mamalika), Tepeköy'de tatma fırsatı bulduğumuz keşkek yemeği, içi etli hamur (kulak hamuru), ıslama, mısır çorbası, mısır tarhanası, sirkeli pırasa, içli tava, katlama, kabak millesi, un helvası, hamursuz tatlısıdır. (www.sinop.gov.tr)

3.2.6 Turizm

Sinop, Turizm açısından zengin potansiyel kaynaklara sahiptir. Doğal güzellikler ve tarihi eser yönünden oldukça zengindir. Zengin Orman örtüsü Karadeniz'deki uzun kıyısı, doğal kumsalları, yaylaları, mesire yerleri İl'in başlıca güzellikleridir. Sinop İli sürekli göç veren bir il olduğu için doğasında ve çevresinde hiç bir bozulma olmamıştır. M.Ö. 4500 yıllarından başlayarak günümüze kadar uzanan çeşitli uygarlıkların izlerini taşıyan Kaleler, kaya mezarları, kiliseler, camiler, medreseler, hamamlar, çeşmeler, tabyalar, türbeler, vb. eşsiz tarihi eserlerimiz bulunmaktadır.

Yağmur miktarının diğer illere göre az oluşu, Karadeniz insanının tatil için Sinop'u tercih sebebidir.

3.3 Saraydüzü

3.3.1 Tarihi

İlçenin, köy iken Osmanlı İmparatorluğu zamanında Kızıloğlan adı altında Bucak haline getirildiği bilinmektedir. İlçemiz güney batısında bulunan Tepeköy'ü hudutları içerisinde çok eskiden yerleşim yeri olan ve enkazları bulunan, kimler tarafından yaptırıldığı bilinmeyen devirde "SARAYDÜZÜ" olarak adlandırılan bir yerin bulunduğu söylenmektedir.

Bu yüzden eski adı olan ve bir mana ifade etmeyen Kızıloğlan isminin, yerleşim merkezinin Saraydüzü'nün eteklerinde düzlükte olması nedeni ile 1954 yılında köy muhtarı Mehmet Coşar'ın köy isminin "SARAYDÜZÜ" olarak değiştirilmesi teklifi üzerine isim

değişikliğine uğramıştır. Bizanslılardan Türk Beyliklerine geçmiştir. Çeşitli Türk Beylik ve Devletlerinin, Osmanlı İmparatorluğunun egemenliğinde çeşitli uygarlıklara ve kültüre sahne olmuştur. Boyabat İlçesine bağlı Bucak iken 20 Mayıs 1990 gün ve 20523 sayılı Resmi Gazete' de yayınlanan 3644 sayılı Kanun' la ilçe olmuştur. 26.07.1990 tarihinde fiilen faaliyete geçmiştir.

3.3.2 Coğrafi Yapısı

Saraydüzü 260 km²'lik bir alanı kaplamaktadır. Denizden yüksekliği ise 305 m.dir. İlçenin daha yüksek rakıma sahip köyleri de vardır.

Sınırları; Doğuda Durağan-Vezirköprü, Batıda ve Kuzeyde Boyabat, Güneyde ise Kargı Osmancık ilçeleri ile çevrilidir. Yüksek tepeler ve dağlar kısmen ormanlık, kısmen fundalık ve büyük bir kısmı çıplaktır (Foto: 4).

3.3.3 Köyleri

Akbelen, Arım, Asarcıcamili, Asarcıkhacıköy, Asarcıkkayalı, Asarcıkkazaklı, Avluca, Aşağıakpınar, Bahçeköy, Bahşanlı, Başekin, Cumakayalı, Cumaköy, Cumatabaklı, Fakılı, Göynükören, Hacıçay, Hanoğlu, Karaçaygöleti, Korucuk, Tepeköy, Uluköy, Yalmansaray, Yaylacılı, Yenice, Yukarıakpınar, Yukarıarım, Zaimköy, Çalpınar, Çampaşalı, Çorman olmak üzere ilçeye bağlı otuz bir köy vardır.

3.3.4 Ekonomisi

3.3.4.a Sanayi ve Ticaret

İlçede 30 kadar küçük esnaf ve zanaatkar ile bir adet akaryakıt istasyonu mevcuttur. İlçede başka herhangi bir ticaret sektörü bulunmayıp, çalışma hayatı tarım işçiliği ve hayvancılığa dayanmaktadır.

1 adet çeltik ve 1 adet un fabrikası vardır. Bunlar da özel sektöre aittir.

3.3.4.b Tarım ve Hayvancılık

İlçenin geçim kaynağı tarım ve hayvancılıktır. Arazinin büyük ölçüde engebeli olması, tüm arazi içinde yapılan tarımı %30 ile sınırlamaktadır. Kuru tarımda buğday başta gelmektedir. Bunu arpa, çavdar, mısır, yulaf, nohut, Y.Mercimek ve bakla izler. Kuru fasulye üretimi de yapılmaktadır. İlçemizde iklim ve toprak yapısı itibari ile meyvecilik ve sebzeçilik tarımı açısından elverişli bir konum arz etmektedir. Meyvelerden sırasıyla şeftali, elma, zeytin ve kıvılcık, aile işletmeciliği şeklinde de sebzeçilik yapılmaktadır.

90.500 dekarlık tarım alanının 27.000 dekarında sulu tarım, 63.500 dekarında ise kuru tarım yapılmaktadır.

Sulu tarım arazisi içerisinde 07.000 Da. çeltik ilk sırada yer alır. Bunu 2.700 Da. şeker pancarı izler. Çeltik ekimlerinde, ürünün pazarlanmasında ve özellikle nakite çevrilmesinde çıkan zorluklar, bu ürüne yeterli önemin verilmesini engellemekte ve ekonomik kayba neden olmaktadır. Şeker pancarı içinde aynı sorunlar söz konusudur. Tahıl üretiminde yeterli ve uygun gübre kullanılmaması ile zamanında ilaçlama yapılmaması kayıplara neden olmaktadır.

Meyvecilik yaygın olmakla beraber her geçen gün ekonomik değeri anlaşılan bir üretim alanı olmaktadır. Yeterli ve kaliteli fidan temini, yeterli teknik yardım ve eğitim çalışmaları ile meyvecilik ilçede önemli bir ziraat dalı olacaktır. Sebzeçilik genellikle iç pazara yönelik aile sebzeçiliği durumundadır. İlçem sınırları dahilinde 11 köyde Tarımsal Kalkınma Kooperatifi, 3 köyde de Toprak Sulama Kooperatifi bulunmaktadır. Kooperatifler çalışmaları ile köylere ve ortaklarına yarar sağlamaktadır. İlçe Tarım Müdürlüğü ile koordineli olarak çalışmaktadırlar.

3.3.5 Turizm

İlçe çevresi engebeli ve ormanlıktır. Buralarda çeşitli av türleri mevcuttur. Bu nedenle sadece Av Turizmi yapılabilmektedir. İlçede konaklama tesisi bulunmamaktadır.

3.3.6 Eğitim-Sağlık ve Spor

İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü, Halk Eğitim Müdürlüğü, Mehmet Akif Ersoy Lisesi, Atatürk İlköğretim Okulu, Öğretmen evi, Köy ve Mahallelerde 6 (I.kademe) Merkezde 1 İlköğretim Okulu ve 1 adet Lise olmak üzere 10 eğitim kurumu mevcuttur. İlçe Merkezinde Atatürk

İlköğretim Okulu bünyesinde anasınıfı mevcuttur. İlçede başta İstanbul olmak üzere büyük şehirlere göç hızla arttığından okullarda her geçen gün öğrenci sayısı azalmaktadır. İlçede taşınmalı eğitim uygulaması yapılmakta olup, 338 öğrenci taşınmaktadır. İlçede ihalesi yapılan ve yapımı devam eden 300 öğrenci kapasiteli YİBO yapıldığı takdirde sekiz yıllık eğitim uygulamasında problem kalmayacaktır.

İlçede bir Sağlık Ocağı Tabipliği bulunmaktadır. Sağlık Ocağında 1 Doktor, 1 Çevre Sağlığı Teknisyeni, 1 Laboratuar Teknisyeni, 2 Hemşire, 2 Ebe, 2 Hizmetli ve 1 Şoför olmak üzere 10 personelle hizmet vermektedir. Sağlık Ocağından hariç 6 Sağlık evi binası mevcut olup, bunların hiç birinde ebe yoktur.

İlçe Sağlık Grup Başkanlığında tedavi edici sağlık hizmeti dışında koruyucu hekimlik hizmetleri de sürdürülmektedir. Aşılamalar, bebek çocuk, gebe ve 15-49 yaş kadınlar rutin izlenmekte ve kayıtları tutulmaktadır.

Çevre sağlığı çalışmaları, içme ve kullanma sularından rutin numuneler alınmakta ve tahlilleri yapılmaktadır. İçme suları imkanlar ölçüsünde klorlanmaktadır.

İlçede futbol sahası ve spor salonu olmadığından spor mahalli düzeyde yapılmaktadır.(www.sarayduzu.gov.tr)

Kırsal alan çalışmasının yürütüldüğü bölge hakkında verilen genel bilgilerden sonra çalışmanın asıl konusu olan, araştırmanın yürütüldüğü köy hakkında bir takım verilerin sunulması gerekir. Bundan sonraki bölümde küçük ölçekli araştırmaların en iyi sonuçlarının alındığı saha olarak çalıştığımız köy hakkında bilgiler, sahada yapılan gözlemler aktarılacaktır.